

MIDDELALDEREN

7. Linvæversvendens kande 1794.
Bergen. B. M. 2543.

detaljeret udformet som i Bergen hvor haandverkerne har været talrikere og forholdene i det hele større og rummeligere.

I løbet af 1500 aareneskifter billedganske karakter. Hansaensmagt er i tilbagegang samtidig med at den dansk-norske kongemagt faar stigende indflydelse og betydning. Den opnaar flere og flere fordele overfor tyskerne, mens disse paa den anden side blir haardt trængt av hollænderne som slaar under sig den opblomstrende trælasthandel.

Kristian II indleder denne frugtbare politik, der stagnerer noget

under efterfølgeren, men endelig under Kristian III bringes striden med tyskerne i Bergen til en afslutning, takket være Erik Valkendorfs energiske optræden. I landets øvrige byer forsvinder likeledes det tyske element, men mere umærkelig og synes efterhvert absorberet av den norske befolkning. Derimot tilspidises modsætningsforholdet i Bergen stadig mere, og ender med en akut krise. Frederik I stadfæster i 1528 byens privilegier, og i disse forlanges det av saavel norske som fremmede at de skal lyde landets og byens love og være hovedsmanden paa Bergenshus horige. Endnu fremover i 1530 aarene vaager imidlertid tyskerne at optræde paa en utæskende maate og i 1537 maa hovedsmanden Eske Bilde finde sig i at adteinerne paa bryggen deltar i et møte mellem ham og de tyske guldsmede angaaende en overenskomst vedrørende sølvets lodig-